

(א) בהכנסת המלים „או הוחלפו” בפסקה (א) שבו, מיד לאחר המלה „שקנו”, המצוייה באותה פסקה; וגם

(ב) במחיקת המלים „או בחליפין”, המצויות בפסקה (ד) שבו, מאותה פסקה.

הפקעת סעיף 26 ש
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף אחר.

3. סעיף 26 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

26. הנציב העליון יכול להרשות את מכירתן או החלפתן של עתיקות, שהן רכוש הממשלה, ואשר — לדעת המנהל — אינן דרושות לבית-הנכות הארכיאולוגי הפלשתינאי (א”י).
הרשאה למכירתן או החלפתן של עתיקות ממשלה.

תיקון סעיף 27 של
הפקודה העיקרית.

4. סעיף 27 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) בהפקעת סעיף-קטן (1) של אותו סעיף והחלפתו בסעיף-הקטן הבא:—

(1) המנהל רשאי, באישורו של הנציב העליון, להשאיל לאגודות מדעיות, מוסדות חינוך או גופים חינוכיים או בתי-נכות עתיקות כל-שהן, שהן רכוש הממשלה, והוא יכול להרשות להוציא אותן עתיקות מפלשתינה (א”י), לצורך זה; וכן

(ב) בהכנסת הביטוי „מוסד חינוך או גוף חינוכי”, בסעיף-קטן (2) מיד לאחר המלים „האגודה המדעית”, המצויות באותו סעיף-קטן.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת בוררות (תיקון).

מס' 63 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הבוררות.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א”י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הבוררות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הבוררות, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.
שם קצר.
פרק ו'.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת הגדרתו של המונח „בית-משפט” (כפי שהוקע בסעיף 3 של פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תיקון), 1937) ובהחלפתה בהגדרה הבאה:—
תיקון סעיף 2 של הפקודה העיקרית.
מס' 1 לש' 1937.

„בית-משפט” מובנו —

(א) מקום שעניין כל-שהוא הועבר לבוררות לבית-משפט לקרקעות — אותו בית-משפט לקרקעות;

(ב) במקרה אחר כל-שהוא —

(i) מקום שערכו של הנושא הנדון או סכומה של התביעה, המשמשים נושא העניין המוגש, אינם עולים על מאתיים וחמישים פונט — בית-משפט שלום,

(ii) מקום שערכו של הנושא הנדון או סכומה של התביעה, המשמשים נושא העניין המוגש, עולים על מאתיים וחמישים פונט — בית-משפט מחוזי.”

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת קרקעות (רכישה לצרכי ציבור) (תיקון מס' 2),

מס' 64 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א”י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) (תיקון מס' 2), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.
שם קצר.
מס' 24 לש' 1943.